

el Butlletí

del centre excursionista molins de rei

Fundat l'any 1961

Núm. 62

Època II DL.B-45290-97

C. Major, 109. Tel. 93 668 79 01 - (Apt. de Correus 45)

Revista Trimestral d'Informació Social

setembre - octubre - novembre de 2009

sumari

- **Entrevista**
Fernando Coronas
- **Camí de Sant Jaume (i II)**
Pàgs. 12 i 13
- **Aneto**
Pàgs. 14 i 15
- **Canigó**
Pàg. 18
- **Conferències**
Pàgs. 21 a 23
- **La Riera de Vallvidrera**
Pàgs. 24 i 25

i a més:

**Senderisme, Forat del
Pany, Medi Ambient...**

<http://cem.molinsderei.net>

cem@molinsderei.net

vèrtic

equipem els teus somnis... si t'atreveixes

BARCELONA

Rocafort, 135
Tel. 93 511 86 76
verticbcn@verticoutdoor.com

SABADELL

Ctra. de Barcelona, 80-82
Tel. 93 745 03 89
verticsbd@verticoutdoor.com

MANRESA

Circumval·lació, 35
Tel. 93 877 40 42
vertic.mrs@verticoutdoor.com

NÚMERO 62 ÈPOCA II

setembre, octubre i novembre 2009

Edita:

CEM (Centre Excursionista
Molins de Rei)
C/ Major, 109
Tel: 93 668 79 01
Fax: 93 680 02 29
e-mail: cem@molinsderei.net

Direcció:

Enric Solà

Disseny i maquetació:

Oriol Solà

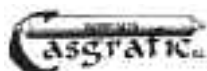
Publicitat:

M. Lluïsa Domingo

Assessor lingüístic:

Servei Local de Català de
Molins de Rei (Ca n'Ametller)

Impressió:

Hi col.laboren:

Enric Solà
Àngel Beumala
Carme Valldosera
Marià Caimo
Jesús Jiménez
África Cano
Maria Pujol
Pilar Calzada

**La redacció de "El Butlletí" no
sintonitza necessàriament amb
cap dels escrits signats.**

Fotos Portada:

La Mola
(Sant Llorenç del Munt)
Aneto
(Tornant de l'Espalda)
Sant Miquel de Cuixà
(Part del claustre)

EDITORIAL

El proper 7 de novembre de 2009, a les 19 hores, a la seu social del CEM, us esperem a tots i a totes a una ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA de socis i sòcies. Únic punt de l'ordre del dia: Constituir la Comissió Organitzadora dels actes de celebració del 50è aniversari del Centre Excursionista Molins de Rei (1961-2011). Aquesta Comissió Organitzadora haurà d'assegurar la celebració del 50è aniversari, ja que serà independent de la Junta. Això és molt important, ja que precisament el gener del 2011 la Junta actual acaba el seu mandat, i en cas de que costi substituir-la, la celebració d'aquests 50 anys quedaria garantida gràcies a aquesta Comissió.

Els antecedents d'aquesta convocatòria es troben a la passada assemblea ordinària de gener. En ella es va aprovar fer un cafè-tertúlia obert a la participació de tothom per començar a parlar del 50è aniversari. Es va convocar a tots els socis i sòcies a través de l'agenda trimestral per a una trobada el dissabte 30 de maig de 2009. Aquesta convocatòria oberta va tenir poc quòrum: tres membres de la Junta Directiva, un soci que té "responsabilitats" fora de Junta, i un soci i dues sòcies, que en van excusar dues més que no van poder venir. En total set persones i dues d'excusades. Malgrat tot, aquella trobada era un mandat de l'assemblea del gener, amb el que gaudim de tota la legitimitat per decidir els següents passos a fer. Primer de tot, en constatar que érem pocs, vam decidir que la Junta convoqués tots els socis i sòcies a una assemblea extraordinària per parlar del 50è aniversari. Com hem dit abans, serà el dissabte 7 de novembre del 2009. El cafè-tertúlia del dia 30 de maig va continuar prenent decisions respecte a la celebració del 50è aniversari: Preparar una exposició fotogràfica a la nostra seu social, editar un llibre amb la història de l'entitat que quedi per a la posteritat, i fer una festa amb un sopar a la platea del Foment Cultural i Artístic, en la que s'aprofitaria per fer el lliurament de les primeres plaques commemoratives de 50 anys de soci. Ja hem tafanejat i hi ha 23 persones que compliran els seus 50 anys de socis i sòcies del CEM l'any 2011! Finalment, es recuperarà la vella tradició de la castanyada amb una obra de teatre el 31 d'octubre, representada per actors i actrius de la nostra antiga Secció de Teatre! Us n'enrecordeu? Les set persones presents en aquest cafè-tertúlia també van posar deures al President: li van encarregar entrevistar-se amb el Regidor de Cultura, parlar amb el president del Foment Cultural i Artístic, i fer una pre-reserva del teatre de la Joven-tut per al 31-10-2011. A hores d'ara els deures estan fets: El 10 de juny del 2009, el nostre President es va reunir durant dues hores amb el Sr. Jordi Romeu i Nicolau, Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Molins de Rei. La conclusió de la reunió, comprometre'ns a lliurar a la Regidoria el programa d'actes abans de que s'acabi aquest any 2009, ja que cal tenir-ho tot ben lligat abans de les properes eleccions municipals, que seran també l'any 2011. Per tant, i en definitiva, si voleu formar part d'aquesta Comissió Organitzadora, o voleu participar en l'elaboració del llibre, o en l'exposició fotogràfica, o en l'obra de teatre, o en la preparació de la festa, o si teniu qualsevol altra idea que sigui viable i compteu amb gent per portar-la a terme, ... el 7N és el vostre dia per exposar-ho en assemblea. Rebreu la convocatòria per carta.

Bona temporada!

AGENDA

SETEMBRE

Dia 6, diumenge. Secció d'Escalada: Esportiva al sector de Montbrú (Moia). Reunió preparatòria dijous 3 de setembre, a les 20 hores, al CEM. Vocal: Mireia Sellarès.

Dia 6, diumenge. Secció de Medi Ambient: Parc Fluvial de Can Cabanyes (Granollers). Itinerari matinal suau per un espai recuperat amb espècies autòctones del bosc de ribera, a la riba del riu Congost. Inscripcions a Secretaria. Vocal: Marià Caimo.

Dissabte i diumenge 5 i 6. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 1a Circular del Pantà d'Oliana (81 km). Vocal: Sebastià Pi.

Del 14 de setembre al 2 d'octubre (fins les 20 hores): Període d'inscripcions a "La Marxeta" per correu electrònic (marxeta.cem@molinsderei.net) o per fax (93 668 52 84 / 93 680 02 29). En tots els casos cal adjuntar el comprovant del pagament. Més informació a l'apartat "Marxeta" de la nostra web: <http://cem.molinsderei.net>.

Dia 16, dimecres, a les 20 hores al local del CEM: Xerrada: "Contaminació atmosfèrica i crema de residus". Amb la intervenció d'un metge toxicòleg, i de Josep Coca, membre de la Plataforma Aire Net de Sant Feliu de Llobregat. Organitza: CEPA-EC.

Dia 17, dijous, a les 20:30 hores, al local del CEM: Conferència: "Què és la quiopràctica? La columna vertebral, l'eix principal del cos". Sessió divulgativa sobre com prevenir lesions en esports de muntanya. A càrrec de Gemma Revoltós i del Doctor Colin Buck.

Divendres 18 i dissabte 19. Curset intensiu teòric i pràctic sobre el sistema d'orientació "Dufour" de "La Marxeta" adreçat a participants novells. El dia 18 a la tarda, sessió teòrica, i el dia 19 al matí, caminada per Collserola per practicar amb el recorregut d'un tram d'una Marxeta anterior. Inscripcions a Secretaria.

Dia 20, diumenge. Secció de Senderisme: La Dou del Bastareny (Berguedà). Desplaçament amb autocar. Sortida de Molins de Rei a les 7 hores. Inscripcions a Secretaria. Vocal: Jesús Jiménez.

Dia 20, diumenge, Descoberta Cultural: Inici del cicle "Coneguem els Templers". Sortida de tot el dia a La Seu i el castell de Gardeny (Lleida). Desplaçament amb autocar. Inscripcions a Secretaria. Vocals: Joan Miró i Enric Solà.

Dissabte 19 i diumenge 20. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 30ena Marxa Matagalls-Montserrat (82,8 km). Vocal: Sebastià Pi.

Dia 23, dimecres, a les 20 hores, al local del CEM. Conferència-audiovisual: Expedició al cim del Manaslú, de 8.164 m

(Himalaia). A càrrec de l'alpinista de Sant Hilari Sacalm i soci del CEM Andreu Vidal. Acte emmarcat en el programa de la Festa Major 2009 de Molins de Rei. Organitza: Secció d'Escalada.

Dies 24, 25 i 30 de setembre, i 1 i 2 d'octubre, de 19 a 21 hores: Període d'inscripcions presencials al local del CEM per participar a la "La Marxeta". Més informació a l'apartat "Marxeta" de la nostra web: <http://cem.molinsderei.net>.

Dia 27, diumenge. Secció de BTT: El Cogulló de cal Torre (Bages). Sortida en bici des de Rajadell i ascensió al cim del Cogulló (881,9 m), considerat el centre geogràfic de Catalunya, i amb una fantàstica vista de Montserrat i dels Pirineus. 27 km. Nivell mig. Reunió preparatòria dijous 17 de setembre, a les 20 hores, al CEM. Vocal: Josep Campmajó.

Dia 28, dilluns, a les 21 hores, al local del CEM: Conferència-audiovisual: "Llàgrimes de gel". Recopilació d'escalades hivernals als Pirineus, Escòcia, Canadà, Himalaia, Andes, Kenya i Alps. A càrrec de Xavi Metal, instructor d'alpinisme, co-director i vice-president de la Fundació Privada ECEM, assessor tècnic de fabricants de material de muntanya i condecorat Piolet d'Or 2001. Acte emmarcat en el programa de la Festa Major 2009 de Molins de Rei. Organitza: Secció d'Escalada.

OCTUBRE

Dia 4, diumenge: "La Marxeta", 46ena Marxa Sistema Dufour d'Orientació i Regularitat. Dissabte 3, a les 13 hores, sorteig públic per establir l'ordre de sortida, i a partir de 19 a 21 hores, recollida de documentació i gràfics al local del CEM. Més informació a l'apartat "Marxeta" de la nostra web: <http://cem.molinsderei.net>.

Dissabte 3 i diumenge 4. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 8a Marxa Trenkakames (93 km), pel Baix Penedès. Vocal: Sebastià Pi.

Dia 6, dimarts: Publicació provisional de la classificació de "La Marxeta". Consulteu el tauler d'anuncis del local de l'entitat, o l'apartat "Marxeta" de la nostra web: <http://cem.molinsderei.net>.

Dia 13, dimarts: Publicació definitiva de la classificació de "La Marxeta". Consulteu el tauler d'anuncis del local de l'entitat, o l'apartat "Marxeta" de la nostra web: <http://cem.molinsderei.net>.

Dissabte 10 i diumenge 11. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 18a Marxa "Rasos de Peguera - Manresa (79 km). Vocal: Sebastià Pi.

Del 15 al 29 d'octubre : Curs d'Iniciació a l'Escalada en Roca (nivell 2). Sessions teòriques els dijous 15, 22, i 29 d'octubre, a les 20 hores, al local del CEM. Sessions pràctiques d'escalada els caps de setmana 17 i 18 d'octubre, i el 24 i 25 d'octubre. Els socis del CEM gaudiran de descompte. Menors de 18 anys cal autorització paterna. Directores del curs: Manel Casabella i Núria Martínez. Coordinadora del curs: Mireia Sellarès.

Dia 17, dissabte. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 16a Marxassa (63 km), organitzada per l'Agrupació Científico-Excursionista de Mataró (Maresme). Vocal: Sebastià Pi.

Dia 18, diumenge. Secció de Senderisme: Pels cingles de Vallcebre (Berguedà). Desplaçament amb autocar. Sortida de Molins de Rei a les 7 hores. Inscripcions a Secretaria. Vocal: Jesús Jiménez.

Dia 18, diumenge. Secció de Medi Ambient: La tardor a l'Espai Natural de les Guillerries-Savassona (Vilanova de Sau). Itinerari suau de 8 km, amb diversitat de paisatge i abundància d'aigua. Sortida de tot el dia. Cotxes particulars. Inscripcions a Secretaria. Vocal: Marià Caimo.

Dia 18, diumenge. Secció de BTT: Els castells de La Segarra: Concabella, Pallargues, Florejacs i Les Sitges. 35 km. Nivell fàcil. Reunió preparatòria dijous 15 d'octubre, a les 20 hores, al CEM. Vocal: David Blasco.

Del 19 al 30 d'octubre: Exposició de manualitats i artesanies del Casal de la Dona de Molins de Rei. Horari: De dilluns a divendres, de 19 a 21 hores, a la sala d'exposicions del CEM.

Dia 25, diumenge, Descoberta Cultural: Cicle "Coneguem els Templers". Sortida de tot el dia amb visita guiada al Castell de Miravet (Ribera d'Ebre). Inscripcions a Secretaria. Vocals: Joan Miró i Enric Solà.

Dia 28, dimecres, a les 20 hores, al local del CEM: Xerrada: "La nova incineradora de residus de l'àrea metropolitana". Amb la intervenció d'un membre de la Plataforma Cívica de Reducció de Residus. Organitza: CEPA-EC.

NOVEMBRE

Dia 7, dissabte, a les 19 hores, a la seu social del CEM: ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA DE SOCIS I SÒCIES DEL CEM. Únic punt de l'ordre del dia: Constituir la Comissió Organitzadora dels actes de celebració del 50è aniversari del Centre Excursionista Molins de Rei (1961-2011).

Dia 8, diumenge. Secció d'Escalada: Sortida d'escalada de via llarga al sector de "Gorros" (Montserrat). Reunió preparatòria dijous 5 de novembre, a les 20 hores, al CEM. Vocal: Mireia Sellarès.

Dia 8, diumenge. Grup de Caminades de Resistència: Participació a la 15ena Marxa del Garraf (45 km). Vocal: Sebastià Pi.

Dia 14, dissabte, a les 19 hores, a la seu social del CEM: Lliurament de trofeus de "La Marxeta", de plaques commemoratives de 25 anys de soci, i de medalles de primeres ascensions a cims de 3.000 m (o cotes superiors). Aperitiu final per a tots els assistents.

Dia 15, diumenge. Secció de Senderisme: Sortida circular "Ordal - Sant Pau - Ordal" (Alt Penedès). Desplaçament amb autocar. Sortida de Molins de Rei a les 7 hores. Inscripcions a Secretaria. Vocal: Jesús Jiménez.

Dia 15, diumenge. Secció de BTT: La riera de Caldes i la Torre Marimon (Mollet del Vallès). Circuit que volta aquesta masia en la que el 1921 la Mancomunitat de Catalunya hi instal·là una escola superior d'agricultura. 29 km. Nivell fàcil. Reunió preparatòria dijous 12 de novembre, a les 20 hores, al CEM. Vocal: Montse Haro.

Del 20 al 28 de novembre: Taller teòric i pràctic d'orientació a la muntanya amb GPS. Sessions teòriques els divendres 20 i 27, al local del CEM, de 20 a 21 hores. Sessions pràctiques els matins dels dissabtes 21 i 28, a la Serra de Collserola, de 9 a 12 hores. Inscripcions a Secretaria. Organitza: Secció de Senderisme.

Dissabte 21 i diumenge 22. Jornades Micològiques: Dissabte, a les 19 hores, al CEM, xerrada-audiovisual, i diumenge al matí, pràctiques de collir bolets al bosc. Classificació i exposició a la plaça de la vila, a les 12 hores migdia. Organitza: Secció de Medi Ambient del CEM, i l'associació MYCOS.

Dia 29, diumenge, Descoberta Cultural: Cicle "Coneguem els Templers". Sortida de tot el dia amb visita guiada a la vila de Castell d'Empúries (Alt Empordà). Inscripcions a Secretaria. Vocals: Joan Miró i Enric Solà.

Una de les persones més apassionades i entusiastes que tenim al CEM és, sens dubte, en Fernando Coronas. Forma part de l'equip de preparació de les sortides de la Secció de

Com prepareu aquestes excursions que feu tan maques de senderisme?

El grup està obert a la iniciativa del grup de senderisme. És una de

túnel del Cadí. Per últim, si pels Empedrats hi baixava molta aigua no s'hi podia passar.

Realment l'esforç va valer la pena, ja que vam tenir molt bona acceptació.

El nostre protagonista al Puigmal, l'abril del 2004.

Senderisme, encapçalat pel Jesús Jiménez, vocal a la Junta Directiva d'aquesta Secció. No heu anat mai a una sortida de senderisme? Imperdonable! Van amb autocar fins al punt de partida i després aquest els recull al final de la caminada. Això permet fer itineraris de travessada en comptes de circulars.

El dinar sempre és "de motxilla" al mig de la natura, els camins i la durada són aptes per a tothom mínimament acostumat a caminar, i a la tornada... el més important: no t'has de preocupar de conduir i pots fer la migdiada còmodament a l'autocar!

El Fernando també és molt conegut perquè durant 16 anys ha estat mestre de primària de l'escola Ferran Agulló de Molins de Rei. No us perdeu l'entrevista que li hem fet i continueu llegint!

les nostres particularitats. Ens agrada que els senderistes participin i ens ajudin a fer aquest treball tan maco.

Per una altra part ens agrada ajudar a descobrir llocs importants de muntanya.

Quantes vegades heu arribat a repetir un itinerari fins a trobar un traçat adequat per al dia de l'excursió? Què us va passar?

Més d'un cop hem hagut de tornar. Crec que el més complicat va ser durant l'etapa dels Cavalls del Vent. Era una mica complicat adaptar aquest itinerari tan maco per als senderistes. Prat d'Aguiló-Lluís Estasen tenia un difícil recorregut perquè era massa llarg.

El Serrat de les Esposes i el Sant Jordi també va resultar complicat perquè acabava a la cara nord del

Vas néixer a Sariñena, Huesca, l'any 1946, però la feina del teu pare et va portar a passar la teva infantesa en un poblet de la comarca dels Monegros (Aragó). Què feia el teu pare? Quins records en tens de la teva infantesa?

Sempre he estat molt orgullós del meu poble. Un poble amb dos rius i una gran llacuna d'aigua salada, el meu mar, i els Monegros és digne de visitar i d'estimar.

Vaig tenir dos germans seguits quan tenia entre set i vuit anys i realment podia fer tot el que volia.

La meva mare tenia molta feina i per a mi tot era jugar i descobrir llocs nous.

M'hauria agradat poder gaudir d'un poble tan maco, però malauradament no va poder ser.

El meu pare era funcionari, Cap d'un centre de recol·lecció de blat. Li agradava molt aquesta feina i jo he gaudit molt també en la meva feina d'ensenyant.

Vas decidir continuar estudiant i no hi havia més remei que marxar, oi? Quants anys tenies i on vas anar a estudiar?

Van ser els meus pares els que van decidir que havia d'estudiar. De petit era molt trapella i per estudiar no en tenia pas, de temps. M'agradava molt jugar al carrer.

Amb 9 anys ja vaig anar a estudiar a la ciutat, a Huesca.

Per què vas voler estudiar magisteri?

Als 14 anys vaig fer un gran canvi. Això em va fer prendre la decisió d'estudiar magisteri.

Amb 15 anys en companyia dels germans al riu del poble.

Quina va ser la teva primera feina com a mestre?

Vaig començar a l'ensenyament privat en una escola industrial. D'aquí va sortir la proposta de treballar en una institució privada a Xile. Va ser l'època de la meva maduració. Va ser una etapa molt important i decisiva de la meua vida.

Com que el meu contracte va finalitzar i no em podia quedar a conseqüència de la situació política, vaig tornar i vaig venir a Barcelona.

Professionalment, on més has treballat, a part de l'escola Ferran Agulló?

Vaig començar a Sant Vicenç dels Horts, Molins i vaig acabar a Sant Andreu de la Barca.

Ens pots explicar què et va portar a Catalunya, i concretament a Molins de Rei? Quin any va ser això?

Crec que ha sigut el gran descobriment de la meua vida.

Ara que estàs jubilat, continues impartint classes com a voluntari a l'aula del casal cívic del Barri Bonavista de Molins de Rei. Què hi fas exactament?

Arran del meu treball al barri i de

Tardor al Montseny ben acompanyat.

Quan vaig aprovar les oposicions vam decidir amb l'Angelina venir a viure a Molins, l'any 1978. Va ser

les classes on anava la meua mare sobre la memòria vaig pensar en muntar un curs més complet sobre

Als Cavalls del Vent del 2007 amb en Jesús i en Francesc Albert (epd).

el lloc que més ens va agradar. Unes amigues de Sant Feliu ens van portar a Santa Creu. Vam anar caminant fins a Can Farrés. La vista de Molins ens va impactar.

el manteniment de la memòria. Realment funciona molt bé i m'ha produït moltes satisfaccions. També duc a terme unes tertúlies literàries com a compromís del

barri amb la biblioteca. El barri sempre ha tingut una prioritat i continuo treballant tot el puc.

Cada persona té un fil del qual et pots agafar i estirar una mica. Els resultats són espectaculars. Llàsti-

Totes aquestes aficions han nascut a l'escola No voldríem passar per alt dues grans aficions teves: l'edició de vídeo i la georeferenciació de muntanya, popularment coneguda com a "GPS". Per quina raó t'interessen tant?

Preparació de senderisme: Queralps-Planoles.

En una excursió et vaig sentir a dir respecte als alumnes: "Tot-hom té possibilitats si vol". Es pot ser sempre tan optimista amb la diversitat de personetes que van a una escola? Fes-nos una anàlisi de l'escola d'avui, ara que ho pots mirar amb perspectiva.

ma que fallin tant els mitjans. També sempre trobes companys que s'hi volen implicar i això fa el treball més efectiu. L'escola pública també dóna moltes possibilitats.

Sempre tens un somriure als llavis i ets benivolent amb tothom. D'on treus tanta paciència?

Totes aquestes aficions han nascut a l'escola. El pare d'un alumne em va iniciar a la fotografia i a la primera escola hi havia un laboratori d'un professor que havia estudiat a distància. Sempre la fotografia ha format part del meu treball a l'escola. Després va ser el vídeo i recordo que la meua escola va ser la primera de Catalunya, pública, a la qual es va dotar de vídeo amb càmera.

Vaig arribar a ser professor de fotografia a l'escola. L'afició a la muntanya també ve de l'escola. El GPS va ser al CEM amb el Franc Albert i el Francesc Serracanta. Els mapes són extraordinaris, ja que ens donen molta informació. El GPS ens dóna un gran

Carros de Foc 2004.

Sempre trobem alumnes que accepten l'aventura d'aprendre. Els alumnes que saben treballar et deixen i et poden ajudar molt.

Alps francesos (4000 m) al 2008.

Crec que com a ensenyant he après que és imprescindible per conquerir les coses importants. Crec que la il·lusió et demana paciència.

pas ja que ens diu exactament el lloc on ens trobem.

Hem descobert que ens dóna un camp molt gran tant per a nosaltres

com per al grup de senderisme. Ara per a nosaltres ens resulta imprescindible.

pena veure les grans possibilitats que té aquest petit instrument. Penseu que per preparar una sorti-

Serralada nevada davant l'Escola Industrial Las Nieves. Xile, 1971.

El proper novembre d'aquest any 2009 heu organitzat un taller teòric i pràctic d'orientació a la muntanya amb GPS per a tots els socis que hi estiguin interessats. Les sessions teòriques seran els divendres 20 i 27 de novembre, al local del CEM, de 20 a 21 hores, i les sessions pràctiques els matins dels dissabtes 21 i 28 de novembre, a la

da pot ser tan interessant que podem veure abans el lloc de l'aventura i assaborir l'aventura en la preparació. El fet de gaudir comença a la planificació. Després tot serà molt ràpid. Hem de tenir a punt la ruta, la càmera i les bateries perquè no falli res.

I ja per acabar, proposa'ns una excursió senzilla a un cim del

m'ha impactat. La carretera arriba fins al refugi. La pujada al cim es fa en una mica més de dues hores. La baixada pot ser pel mateix lloc o per la cara nord, per als més decidits i informats. Els acompanyants que no vulguin pujar poden gaudir d'una gran plana per caminar relaxadament amb salt d'aigua inclòs.

Al refugi fan unes *migas* que aixequen la boina. El refugi es diu Lizara. A Puente la Reina s'ha d'agafar la carretera d'Hecho. Després a mà dreta Aragües del Puerto i continuar fins al refugi. Des d'Ayerbe hi ha una hora i quart. Aquí podeu descobrir la *Senda de Camille* que és una travessia que pot ser molt interessant.

Vols afegir alguna cosa més que no t'hàguim preguntat, Fernando?

M'agradaria ajudar a descobrir als joves les grans possibilitats que

Primera ferrada: Bony d'Envalira 2007.

Serra de Collserola. Dóna'ns un bon motiu per apuntar-nos-hi.

Cada vegada és més fàcil i assequible aconseguir-ne un i val la

Porta del Cel 2006.

Pirineu que no conegui gaire gent.

Jo en l'última escapada he descobert el Bisaurí. És una vall que

podem trobar al CEM de Molins. Per a mi ha sigut un gran descobriment.

Moltes gràcies i fins sempre!

FIGUERAS
FERRUQUERS

C/ J. Verdaguier, 93 - Tel. 93 668 85 53

08750 MOLINS DE REI

C/ Pg. Nadal, 2-4, local 1 - Tel. 93 685 11 92

08980 SANT FELIU DE LLOB.

DESCOBERTA CULTURAL

Si hem de fer un resum, hauríem de dir que el final de curs va ser un èxit a Peratallada, Canapost i els Clots d'en Julià, entorn medieval a la comarca del Baix Empordà, concretament situats al municipi de Forallac, per acabar amb un àpat

lunya. I com que aquest apartat de Descoberta Cultural no para, estem preparant la propera temporada encetant un cicle de continuïtat que hem anomenat: **Coneguem els Templers**, la desencisadora però interessant història dels "monjos guerrers", que després

noses de l'església oficial al llarg de tota la seva història gràcies a la complicitat d'una institució tant penosa com era la "Santa Inquisició". La participació en aquest cicle tindrà un incentiu, i és que en acabar el trimestre "setembre octubre i novembre", farem lliurament d'un record commemoratiu del tema que ens ocuparà, **als assistents a les tres sortides com a premi de fidelitat**. Us hi esperem. Tindrem un sostre de participació de 40 places a la primera sortida, que serà al Castell de Gardeny i la Seu de Lleida, el dia 20 de setembre; serà Miravet i el seu famós castell, el dia 25 d'octubre. I la darrera serà a Castelló d'Empúries, la darrera Comanda Templera del nostre recorregut per aquest món històric, conseqüència de les croades, aquella aventura incontrolada

Visita teatralitzada al claustre del Monestir de Sant Cugat.

col·lectiu de tots els assistents al Restaurant La Riera, on en Felip Cuadra i la Maria Antònia Rubio ens van atendre amb la seva habitual amabilitat i simpatia.

La setmana següent i fora de programa, en atenció als assidus participants, varem improvisar una propineta, el mes de juliol, al Monestir de St. Cugat, que ens va servir per conèixer una alternativa ferroviària per accedir a St. Cugat, fent transbordament a Castellbisbal. Molt bé el transport i molt bé la visita teatralitzada, que va permetre conèixer el claustre d'aquest espectacular monestir que ha representat un referent en la història monàstica medieval de Cata-

d'una època gloriosa, engegada amb gran esplendor, van acabar,

El grup a Peratallada.

pels interessos del poder més corrupte, amb els seus components més representatius a la clàssica foguera, que és com acabaven les

i incontrolable que va destarotar l'equilibri polític del món pels fanatismes religiosos dels contrincants.

Enric Solà

RUNNING
INTERSPORT

Major, 45
08750 - Molins de Rei
Tfn. 93 680 22 39

**ROBA, COMPLEMENTES I CALÇAT
PEL LLEURE A LA MUNTANYA
I TOTS ELS ESPORTS.**

Descomptes especials en rellotges SUUNTO

**10% de descompte
als socis del CEM**

MCKINLEY

(Només a Intersport)

running2@shop.intersport.es

CAMÍ DE SANT JAUME (i II)

L'endemà, en sortir fora, tot era calma, silenci i un paisatge blanc infinit al ulls, i així varem continuar el nostre camí.

Sembla que comença a girar-se el temps només en sortir de l'alberg. Novament ens trobem amb forta pluja, calamarsa forta i neu, tot barrejat amb el vent. La capelina ens volava cap a tots els costats i de vegades ens havíem de girar perquè la calamarsa feia mal en caure'ns al cap i la cara fins que varem girar el camí i la direcció del vent, i ens tocava de costat.

Xops només sortir com aquell que diu, varem continuar pujant fins arri-

El paisatge que enganxa.

bar al Alto Do Poio, un poblet de quatre cases, només dues d'habitades, on varem esmorzar un deliciós entrepà de truita francesa amb xoriço gallec i beguda calenta, al costat de la llar de foc. Despreníem vapor de la roba del contacte amb l'escalfor del foc..., s'hi estava tan bé...

En aquell lloc era tot com fa molts anys aquí. La cuina era de les de ferro forjat, antiga, i la gent molt hospitalària i agradable. Els ous de la truita eren ous de veritat, amb un color taronja fort i un gust, que cada vegada que el recordem se'ns fa la boca aigua. Aquest va ser l'esmorzar de molts dies.

El fort vent i el soroll que feia tan fort, així com les ventades fortes que feien que obríssim les cames per aguantar-

nos, especialment jo que peso menys tot i portar la motxilla, ens feien moure de cop i ens donava empentes cap al mig de la carretera quan portàvem vent de costat.

Sense bastons perquè ens haguessin sortit volant, varem fer el recorregut i varem anar completant les jornades, fins que finalment el solet ens va saludar i es va quedar amb nosaltres, però ja va ser a Sàrria.

Allà ens varem hostatjar a l'alberg A'Pedra, molt maco, i l'hostaler, el Jose, va ser molt atent i agradable. Gràcies a ell vaig poder fer unes gestions importants per Internet. Em va oferir el seu ordinador de casa, on tenia Internet, i varem estar xerrant a la nit fins tard compartint un xupito a què ens va convidar, explicant-li les aventures que havíem viscut en aquells dies i explicant-nos-en ell d'altres ben interessants, també. La calidesa del lloc, la tranquil·litat, la netedat, les atencions... van fer que ens decantéssim per tornar-hi de nou el dia que tornem a passar per allà.

Aquella nit va ser més freda, el foc se'ns va apagar de matinada i no el vam reposar altre cop, així que al matí jo em vaig quedar sense dutxa. Ho vaig preferir a endur-me un refredat!, que encara ens quedava camí per davant.

L'etapa d'aquell dia era molt especial. Havíem decidit caminar més, però per una raó molt maca, ens desviaríem a Pol, una bonica aldea galega on van néixer i créixer els pares de Jose M., i on eren els seus avis, que en pau descansin. Allò semblava un altre món. Així como a O'Cebeiro era tot muntanya blanca plena de neu, allà la verdor era infinita. Semblava el paradís, amb els camins estrets, mullats, l'olor i la frescor de l'herba i el sol lluint.

Va ser molt emotiu veure la casa, el cementiri, l'entorn, i recordar els temps de petit i jove del Jose M. quan passava allà els estius...

Després d'una estona, varem gaudir d'una vista estupenda de Portomarín,

el pantà del riu Oyo i el riu Miño, ample i gran, que es veia entre els pins canadencs gegants i foscos que va sembrar l'avi del Jose M. anys enrere. És aleshores quan comencem el descens cap a Portomarín, on ens acomiadarem del meu germà, Miguel, que ja tornarà cap a Barcelona.

Compartir aquells dies tots tres plegats va ser la millor experiència que havíem pogut tenir tots tres. I ens feia tristor no poder acabar el camí plegats, com l'havíem començat, però la feina prima i les vacances s'acaben! El Miguel de segur que tornarà, sol o acompanyat, és igual, perquè al camí et trobes amics a tot arreu, bons amics

Comiats emotius.

d'arreu del món que et fan veure i aprendre valors que potser tenim amagats el dia a dia i que val la pena assaborir.

"Fins aviat!", ens vàrem dir." Ultraia! i "Et Suseia!" (Antic salut medieval que es feien els pelegrins entre ells i amb un significat de "més enllà, més alt, cap amunt, cal pare, Déu, amb força i esperança). Va ser molt emotiu compartir moments bons, moments d'esforç i voluntat, moments de dolor i cansament, tot junts, en tot moment. L'endemà varem continuar el camí. En Jose M. i jo plegats, esperant arribar a temps per a la Missa del Pelegrí, el diumenge a les 12:00 hores. El paisatge ja va canviar. Tot eren boscos plens d'eucaliptus pertot arreu.

Ens trobàvem amb trams de més

carretera, que anava alternant amb els boscos. De sobte ens trobàvem amb un poblet petit, com si retrocedíssim en el temps molts anys enrere, tot de pedra, amb pilons d'aigua freda i la verdor típica de les praderies amb les vaques pastant, l'olor dels purins i el so dels tractors treballant les terres... Al mig d'un dels boscos d'eucaliptus vam viure una experiència insòlita. Ens vam aturar a fer una foto i darrere nostre venia un senyor caminant. Amb ell varem compartir uns quatre quilòmetres caminant, mentre xerràvem explicant-nos coses, especialment ell a nosaltres. Es tractava d'un podador, solter, sense fills.

Objectiu assolit.

Vivia sol en una casa a uns quatre quilòmetres d'allà on ens varem trobar.

S'havia dedicat a la poda tota la seva vida, era sa i fort, amb un semblant de bona persona impressionant i uns ulls blaus que, junt amb la roba de treball apedaçada, desprenien un sentiment positiu i d'honestat únic. Era com un àngel caigut al mig del bosc. Varem parlar dels fills, de la família, de nosaltres, de l'entorn, del camí i ens varem acomiadar d'ell bocabadats perquè semblava que érem en un altre món.

Hi havia coses que no coneixia, ni tan sols on era Portomarín, un gran poble situat a no arriba cinquanta quilòmetres d'on érem... Un altra aventura positiva i inoblidable a la vegada, que

varem tenir l'oportunitat d'experimentar.

Vam trobar conills que jugaven a l'herba al costat d'una casa, com si de gats o gossos es tractés. Era com si estiguessin domesticats i no marxaven d'allà. Com al conte d'Àlicia al País de les Meravelles.

Continuem endavant i amb bon temps. Les vaques, les cabres, els homes arreglant les terres, la verdor i els boscos d'eucaliptus plens d'esquirols saltant pels arbres, els poblets petits amb les cases de pedra, l'olor de llenya i d'herba, la frescor i puresa de l'aire, la gent dels pobles... Van anar omplint cadascun dels moments del viatge fins arribar finalment al dia dels enamorats a Santiago de Compostela. L'arribada va ser menys favorable visualment parlant, perquè les carreteres i la proximitat de l'aeroport eren símbol que ens estàvem apropant a la civilització, però els quilòmetres i el temps ens varen fer canviar el xip i ens va omplir de satisfacció veure sobretot als nostres peus tota la ciutat de Santiago des del "Monte Do Gozo". Allà els pelegrins, cansats del camí i sense alè, queien de genolls abatuts pel cansament i en aixecar la mirada es trobaven la ciutat de Santiago de Compostela en tota la seva esplendor.

La darrera empenta ens va conduir a caminar els darrers quilòmetres fins que ens vam trobar a la zona antiga que envolta la catedral.

Aleshores l'únic que volíem era arribar com fos allà, als peus del sant Santiago Apòstol, com si en aquell moment ens hagués de beneir. "L'hem vingut a veure, senyor, a peu, des de Ponferrada, travessant camins plens de fang, aigua i fulles seques, acompanyats del fred, la pluja, la neu i el fort vent durant molts dies.

Acompanyats del sol aquests últims i la calor del nostre cor que ens ha fet compartir tantes coses boniques en tot el camí, fins arribar a tu". Per aquells que siguin cristians i per aquells que

no ho siguin, tant hi fa, compartir una experiència com aquesta és un fet que s'ha d'experimentar i que qui no ho ha fet mai no es pot imaginar mai.

El mal de peus i el pes de la motxilla gairebé eren insuportables. Caminàvem cap a l'hotel on ens vam allotjar passant abans per l'oficina del pelegrí a registrar-nos-hi i a recollir la nostra Compostelana.

L'endemà, a les 12:00 hores, vam presenciar la Santa Missa del Pelegrí, on el sacerdot ens va mencionar com als pelegrins que havien vingut des de Barcelona i a peu des de Ponferrada, i ens va beneir per la nostra tornada.

La grandària de la catedral, la presen-

Amb les proves del "delicte".

cia de les imatges dels sants, de Déu Nostre Senyor allà, els grans records i experiències viscudes en aquells deu dies, el retrobament amb altres pelegrins amb qui ens varem trobar al llarg del camí, ens omplia d'emoció els ulls, la gola i el cor.

Aquest viatge s'ha acabat, però n'hi ha un altre que continua, el del dia a dia de la nostra vida, amb l'oportunitat de tornar quantes vegades vulguem.

Hi tornarem, caminant, en bici, sigui com sigui, i us encoratgem que ho feu tots vosaltres també perquè pugueu experimentar aventures que ompliran les vostres vides per sempre.

Amb carinyo per a tots,

Pilar Calzada

Aneto pel corredor Estasen (30-31 de maig de 2009)

Feia temps que tots en teníem ganes, cadascú amb el seu motiu, de fer l'Aneto pel Corredor Esta-

Acampant.

sen, així que vam fixar una data i cap allà vam anar.

L'equip estava format pel Pedro, el Juan Carlos, l'Ivan, l'Ainoa, l'Anna, el Xavi, l'Aitor i jo, l'Àfrica.

Dissabte vam quedar a les 6:00 hores a la plaça dels Països Cata-

La idea era arribar d'hora, ja que la previsió donava tempestes a la tarda i volíem estar acampats abans que comencessin. Però, entre que vam parar a esmorzar i ens vam allargar un mica, després

Fins i tot, vam haver de posar-nos els cascos, del mal que feien les boletes de calamarsa...

A les 16:00 hores ja teníem el campament muntat i tots dintre de les respectives tendes a descansar. Va

Rampes del corredor Estasen.

que a Benabarre ens vam trobar una cursa ciclista amb 1.600 participants i vam haver d'anar tot el camí entre mig de la cursa, per acabar-ho d'adobar la pista de Ballhiverna que era molt lenta i havíem d'acabar-nos-ho de prepa-

estar pràcticament tota la tarda plovent, excepte un moment que va parar i uns quants van anar a inspeccionar el que ens quedava per al dia següent.

Cap a les 20:00 hores vam sopar i ens vam posar a dormir, ja que a l'endemà a les 3:30 hores el mòbil del Juan Carlos tocava diana.

Gairebé tota la nit va estar plovent, però quan vam sortir de les tendes, tot el cel estava ple d'estels. La cosa pintava molt bé, així que a esmorzar, recollir tendes, amagar coses per no portar tant de pes i a les 5:10 hores a començar a caminar, ja amb els grampons als peus. La neu estava perfecta.

Quan vam arribar a l'Ibón Superior de Coronas tot estava ple de llumetes, semblava un petit poblat al voltant del llac. Vam vorejar el llac per la dreta i vam començar a pujar el pendent direcció al corredor, poc a poc, però sense parar.

Un cop a la base del corredor, una mica de líquid, unes galetes per

Variant Petit Black.

lans i com de costum vam sortir més tard, ja que alguns vam ser inpuntuals. Un cop tots allà i amb les motxilles carregades als cotxes, vam emprendre camí al voltant de les 6:30 hores.

rar tot... vam començar a caminar a les 13:15 hores.

En principi, volíem muntar les tendes a l'Ibón Superior de Coronas, però, a uns 50 m, va començar a caure una calamarsada important.

agafar forces, pals guardats, piolets a les mans i moltes ganes de començar a atacar-lo.

Al cap d'una estona els bessons van començar a patir, però eren tantes les ganes que teníem tots, que vam pujar a molt bon ritme.

El Pedro i el Juan Carlos van pujar pel Petit Black i van fer l'Aguja Daviu i l'Aguja Escudier. L'Ivan, l'Ainhoa, l'Aitor, l'Anna i jo per via Estasen normal, i el Xavi per la variant de la dreta del Petit Black.

A l'arribar a dalt, després d'un tros ben costerut, les vistes eren espectaculars. Vam descansar una mica i ens vam unir tot l'equip per començar a grimpar unes roques, que a alguns ens va costar més de superar-les, però que als pocs minuts ens deixarien ja veure la

Un cop al cim, petons i abraçades per celebrar-ho i un moment de record al Claudio, que segur estava allà dalt amb tots nosaltres.

decidir passar el Pas de Mahoma abans que es tapés més.

Al cap d'una estona ens vam reunir tots i vam començar a baixar cap al

Espatlla d'Aneto.

L'Aitor, el Pedro, el Xavi i l'Anna no en van tenir prou i van anar a

Collado de Coronas, des d'on es veia tot el Corredor Estasen per on havíem pujat.

Després d'uns minuts de parada, vam començar la baixada, vam recollir les coses amagades, vam dinar una mica i cap als cotxes altre cop ben carregats però molt contents.

Un cop al cotxe, canviats i tot guardat, vam marxar cap a Benasque a dinar un bon plat combinat. Ens l'havíem guanyat!!

Gràcies a tots per haver compartit aquest cim tant especial per a mi.

Tot el grup al cim de l'Aneto (3.404 m).

gran creu del cim de l'Aneto. Una última pujada i ja érem al cim, els primers del grup van arribar a les 8:30 hores, els primers del dia.

fer l'Espalda de l'Aneto. La resta ens vam quedar al cim gaudint del moment i les vistes, fins que va començar a entrar boira i vam

Claudio, he pujat l'Aneto pel Corredor Estasen que tantes ganes li tenies. Va per tu.

Àfrica Cano

ART

gràfffic

copisteria • disseny gràfic • retolació

Tel. 93 680 12 29 Fax 93 680 02 29 - www.artmolins.com

Beuda - Santuari del Mont - Beuda. 19 d'abril de 2009.

"Si vas al santuari del Mont, veuràs la meitat del món" em va dir un dia un bon amic, que es veu que algú ho havia escrit ja fa molts anys. I quan descobreixes el conjunt des de Beuda, ja t'imagines que qui es

A mig camí, en un replà enlairat de la muntanya, sobta trobar un monestir de les dimensions del de Sant Llorenç de Sous (conegut des dels seus inicis com Sant Llorenç del Mont). Tot i que ara el conjunt arquitectònic romànic està força malmès, va tenir una època d'esplendor, des dels seus orígens al

somnis per a la construcció d'un santuari per a la imatge, ja venerada al monestir. Va decidir construir-lo en un pla una mica més amunt del monestir, però l'endemà del primer dia de feina va trobar les eines al cim de la muntanya. Els obrers van continuar treballant al mateix lloc i es va anar repetint el fet fins que van decidir edificar el santuari allà on el volia la Mare de Déu.

Ara no sé si això que acabo d'explicar també ho he somiat.

Foto de grup al Santuari de la Mare de Déu del Mont.

Volta al Pedraforca. 31 de maig de 2009.

Són les 9:00 hores i som a Gósol a punt per iniciar la volta a un dels cims més emblemàtics de Catalunya: el Pedraforca.

Són les 14:30 hores de la tarda i ja tornem a ser a Gósol després d'haver acabat la nostra particular cursa al voltant d'un dels cims més emblemàtics de Catalunya: el Pedraforca.

Responsable de l'alta velocitat: l'amenaça de tempestes amb llamps, trons i calamarsa que podien descarregar (deien els meteoròlegs) en qualsevol punt de muntanya, especialment a partir de migdia.

En aquestes circumstàncies, la sensació que tens és que el paisatge desfila molt de pressa davant dels teus ulls: Gósol, la plaça amb l'escultura "La dona dels pans" i el castell medieval, pujada a font Terrers (pel camí dels Bons Homes), aigua gelada i abundant, més pujada encara fins a la font de la Roca, per entre un bosc de pi roig, verd, verd, esmorzar amb la visió del Cadí i el Cadinell, arrogant, esguardant la vall de Cerneres, pujada final (per l'antiga ruta

va inventar la dita no devia pas estar equivocada. Potser no veus mig món, però sí gran part de Catalunya, fins i tot aquell tros que ara és dels francesos.

El petit nucli de Beuda convida a quedar-s'hi i contemplar el santuari des de baix. Però, no. Hem vingut a cremar calories, de manera que fora mandra i amunt! El camí no tindria res de particular, si no fos que amb tanta pluja tot té un color verd amanida que fa goig de veure, que t'ho menjaries tot, vaja. A mesura que ens enfilem, Beuda s'empetiteix encara més, si cap. Quan el bosc ens ho permet, anem fent ullades cap a la plana per començar a tastar el plat sencer que ens espera a dalt de tot: mosaic de colors configurat pels camps de diversos sembrats que envolten els nuclis habitats i l'estany de Banyoles fent-los companyia, els cingles del Far, el Puigsacalm...

segle IX i al llarg de tota l'Edat Mitjana, en què acollia una comunitat pròspera de monjos benedictins.

Finalment arribem al santuari després de superar un desnivell de gairebé 800 metres. Aquí Jacint Verdaguer es va inspirar per escriure Canigó, cosa força comprensible perquè la muntanya és a tocar. Ara, li han dedicat una estàtua i l'han col·locat d'esquena al Pirineu. És una mala passada, si pogués parlar, segurament que demanaria de continuar gaudint de la magnificència dels cims.

El cel es va tapant i ja veig de lluny els ruixats que s'acosten, però encara tenim temps de fer un tomb per l'hostatgeria i l'interior de l'església. El meu amic em va explicar que Verdaguer va transmetre una llegenda relacionada amb la fundació del santuari: l'abat del monestir del Mont va rebre instruccions en

dels segadors), flors de tots els colors i arribem al Collell, el punt més alt del recorregut, primera visió de la cara nord del Pedraforca, pista, salt d'aigua al costat del camí, la baga de Gresolet, corriol al refugi Lluís Estasen, anissos, foto de grup, corriol boscà de baixada, Saldes des de dalt, travessem

far un sender local, que és el que nosaltres prenguérem i arribarem fins a l'ermita de Santa Caterina. Després de fer una breu visita i un bon esmorzar agafarem el camí local que puja al coll de Puig Roig. Aquest coll tanca la vall. Després en una ràpida baixada ens presentarem a les Dunes, actualment

uns metres. Però el cansament ja començava a aparèixer i les ganes d'arribar a la cala Ferriol per dinar i fer-nos un bany eren més fortes, per tant decidírem agafar el camí que en una forta baixada ens portà fins a la cala Ferriol. Qui va voler es va banyar i després dinàrem plegats. Reprenguérem la marxa per una senda que surt de l'altra banda de la cala i puja de nou cap a l'altiplà enllaçant novament amb el GR. Ens esperarem una estona per ser-hi tots. Hi va haver qui la pujada no se li va posar bé i va arribar a dalt molt a poc a poc i un xic marejat. Un cop recuperat, continuarem cap al nord pel Pla del Milà fins a una antiga base militar abandonada. Allà el senderista Serracanta, promotor d'aquesta sortida, ens fa les explicacions adients. En acabar seguirem el GR i arribarem a una pista ampla i recta d'antic us militar que la continuarem en direcció a la costa fins arribar a les restes d'una altra base, ara d'artilleria de costa. Des d'aquest punt, el Mirador de Punta Ventosa, varem poder contemplar una magnífica vista sobre els penya-segats i la cala Montgó. A partir d'aquest punt el GR es converteix en un vistós camí de ronda que alguna persona no el va poder gaudir del tot degut al seu cansament. Aquest passa per darrera de la Punta del Milà i baixa per sobre els Crestats fins arribar a la Cala Montgó, el final de la nostra travessada que cursà amb bany popular i, o cerveseta merescuda després d'haver superat tot el recorregut amb notable alt.

Foto de grup vora el refugi Lluís Estasen.

la tartera i continuem baixant, nova pista, restes d'una antiga extracció minera, vista de la cara sud del Pedraforca, vaques, ginesta, quatre gotes, les cames ens volen, restes d'una bassa en l'antic camí dels minaires, visió de l'Espà i de Sorribes, carretera asfaltada, tram final de cara a Gósol i algú de TV3 enregistrant la nostra arribada. Era per allò de la cursa?

Uf! Quina marxa! I no ha plogut!

De Torroella de Montgrí fins a Cala Mongó. 12 de juliol de 2009.

La travessada la varem començar al poble de Torroella de Montgrí seguint les marques vermelles i blanques del GR-92. Als 30 minuts ja érem al Coll de la Creu, cruïlla de camins on podíem anar cap al castell de Torroella, o continuar pel GR que ens portaria al cim de la muntanya de Santa Caterina o aga-

fixades pels boscos de pins. Passàrem per un espai preparat com a àrea recreativa amb panells explicatius i una font on poguérem abastir-nos d'aigua fins al final de la sortida. Recuperarem el GR-92, que seguirem en direcció al mar. Passarem per darrera de la urbanització Torre Vella fins a una gran dolina, cruïlla de camins. D'aquest punt deixarem el camí de la dreta que va l'Estartit per seguir les marques del GR fins arribar a la pista que va de l'Escala a l'Estartit. Travessarem la pista en direcció Nord vorejant el Puig Terró, fins arribar a un pal indicador que marca el sender local a Cala Pedrosa i Cala Ferriol. Nosaltres seguirem el que marca el sender local fins arribar a una nova cruïlla on se separen els camins de Cala Pedrosa i Cala Ferriol. En aquest punt podríem haver vist el Cap Castell i la roca Foradada si ens haguéssim desviat

Jesús Jiménez i Maria Pujol

Aquesta és una sortida d-aquelles en què s'apleguen un grup de socis del CEM, que surten setmanalment per fer

i un enrariment del cel que fins i tot iniciava un plugim teledirigit amb violència.

A uns ¾ d'hora del cim prenem la

planificació. Hi va haver un pèl de desencís, certament.

Estem tots sans i estalvis que és el principal, i la pica del Canigó seguirà esperant que tornem algun altre dia.

El cim nacional per excel·lència, espoliat pels francesos amb el beneplàcit espanyol, gràcies al Tractat dels Pirineus, no ens ha tractat bé, tot i que ens creiem que som dignes aspirants a honorar-lo. Fins i tot havíem preparat llegir uns versos d'en Verdaguer a dalt del cim. Totes aquestes consideracions s'han vist estroncades perquè les previsions del Meteo France, en què havíem confiat, tampoc són infal·libles.

Conclusió: com en el cas de l'equip de futbol sala del CEM, hem suat la samarreta groga, llampant, de la MM i no ha reeixit el triomf, però

Claustre exterior del Priorat de Serrabona.

caminades i alguns habituals de la casa, amb els quals hi ha una relació excel·lent. Val a dir que la majoria, amb un currículum considerable d'experiències viscudes.

La sortida va complir els seus objectius culturals, quant a tres visites: el Priorat de Serrabona, Sant Martí del Canigó i Sant Miquel de Cuixà. (21/07)

Per la part excursionista (deixant a banda el recorregut a peu fins a Sant Martí), després de la pesada pista en tot terreny, de 22 km fins al refugi dels Cortalets, semblava que tot estava de cara, fins que la inesperada tempesta de vent va començar a fer trontollar durant tota la nit el sostre del refugi i els nostres projectes. (22/07)

Al matí, el vent anava per tongades i vàrem iniciar l'ascensió esperant que anés minvant. No va ser així, i en la darrera part del recorregut ascendent, la cosa va anar empitjorant amb ratxes que possiblement sobrepassaven els 90 km per hora,

decisió més difícil per assimilar en 9 receptors diferents: ens dividim

Tot i la retirada assenyada, celebració del grup.

per fer el cim una part del grup, o tornem tots? Les progressives condicions del vent ens fan prendre la decisió. Tornarem a baixar i ens agruparem al llac per fer la foto del grup, amb el bon humor de sempre, malgrat haver de renunciar després de tant d'esforç, il·lusió i

sí que ha servit per fer convivència esportiva, social i cultural, amb unes persones que haurien meregut amb mèrits aquest símbol tant important per a nosaltres. Hi ha més dies que llonganisses.

Enric Solà

PEL FORAT DEL PANY

**Ara no son a Molins...
...Però l'enyoren per dins.**

**Passar per aquest forat...
...Porta la felicitat.**

**Tira ràpid la foto...
...O cauré de la moto.**

**Allà dalt hi ha els coloms...
...Prenguin doncs les precaucions.**

**Es passeja com si res...
...I si esmorzes et fa el pes.**

**M'heu posat un bon parany...
...Per sortir al "forat del pany".**

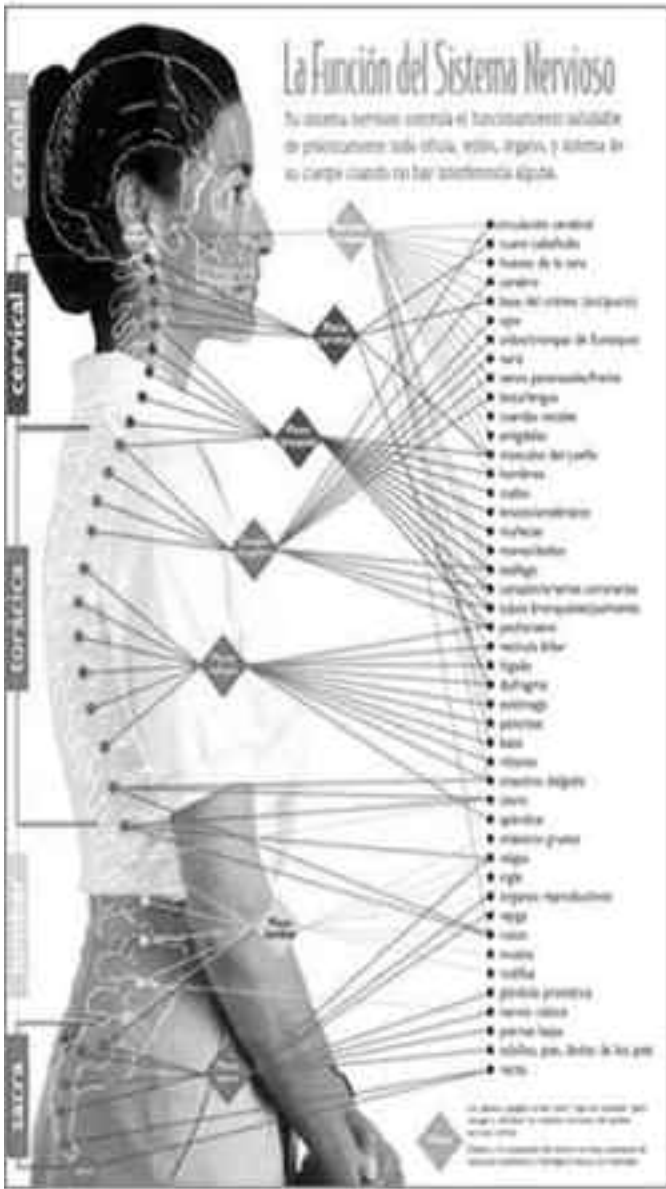
CARNISSERIA I CANSALADERIA

CAL MANYET

Plaça de Catalunya, 29 Tel. 668 34 62 Molins de Rei

CCM Centre Quiropràctic Molins

Què és la quiropràctica ?

Els quiropràctics es basen en el fet que el cos està controlat pel cervell i el sistema nerviós i que per tant, alineant la columna vertebral, poden ajudar al cos a que expressi el seu màxim potencial de salut.

La quiropràctica t'ajuda a millorar la teva salut :

- Mals de cap
- Vertígens/mareigs
- Ciàtica
- Fatiga
- Hèrnies discals
- Depressió
- Insomni
- Fibromialgia

Passeig Pi i Margall,9
Molins de Rei
Tel. 93 680 22 57

CONFERÈNCIES

Arran d'una iniciativa del Sr. Jordi Vilaprinyó, de la Unió de Botiguers de Molins de Rei (BotMol), el dia 11 de juny de 2009 es va fer al nostre local una projecció digital sobre

ment, per obtenir la credencial de pelegrí i informació de primera mà, us podeu adreçar a aquesta associació que es troba al Casal Espluga Viva d'Esplugues de Llobregat, carrer St. Francesc Xavier,

prés de la projecció, vam comptar amb la xerrada del senyor Roger Lloret, químic especialista en aigües i membre de la Plataforma Montsalat. Assessor en múltiples consells consultius de diferents administracions i de la fiscalia per delictes ecològics, actualment està jubilat.

Potser per això, fart del que li ha tocat veure i callar en la seva vida professional, no va tenir cap mania a explicar amb pèls i senyals, autèntics desgavells ecològics que s'estan perpetrant actualment davant la passivitat del govern. Em va impressionar constatar que les actuals "muntanyes de sal" que es troben a Cardona, Súria, Balsareny i Sallent, en realitat són residus de l'explotació minera abocats a cel obert.

La salinització de pous d'aigua potable i camps de conreu de la zona és una constant des dels anys 20 del segle passat, però ara aquests efectes ja han arribat a la vall baixa del riu Llobregat, i això ens obliga a depurar l'aigua amb diner públic per la seva qualitat deficient. Per què ningú no obliga l'empresa a gestionar els seus residus reomplint la mina, com fa en explotacions mineres que té en altres països? Per què la denúncia de la fiscalia de medi ambient contra la multinacional minera fa vuit anys que està bloquejada al jutjat de Manresa?

Durant el col·loqui, el senyor Lloret ens va explicar altres "perles" com el finançament de l'AVE gràcies a la venda d'àrids extrets amb nocturnitat i traïdoria de la llera del riu Llobregat, o la desviació de la riera de Rubí directament al canal de la Infanta perquè, malgrat haver passat per dues depura-

Molta gent no es va voler perdre la conferència.

l'origen del Camí de Sant Jaume de Galícia, la seva puixança medieval, la seva posterior decadència a partir del segle XIV i el seu actual ressorgiment.

La sala estava plena de gom a gom i tots vam escoltar atentament les explicacions de la Sra. Maribel Bosque i el Sr. Emilià Maroto, membres de l'Associació d'Amics del Camino de Santiago. Després hi va haver un animat col·loqui, ja que la majoria dels presents havien fet el "camí" en la seva totalitat o en algun tram.

Vam aprofitar per fer saber que l'única imatge de la Mare de Déu de Montserrat que hi ha a Santiago de Compostela va ser portada pel CEM en el pelegrinatge que féu el consoci Anton Gómez l'any 2001, arran del 40è aniversari de l'entitat. Si aneu a Santiago, no deixeu de visitar-la i signar en el llibre de registre! La trobareu custodiada al convent de la Comunidad de las Benedictinas de San Paio, al carrer Ante Altares, número 23. Final-

7-9, tots els dimecres de 19:30 hores a 21:00 hores. Informació per correu electrònic:

info@caminoamigo.com.

Les xerrades del 18 de juny i el 9 de juliol de 2009 van ser fetes a iniciativa del CEPA (Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius), i les dues ens van deixar bocabadats.

En la primera es va projectar un documental, que ha estat vetat a les televisions i que, a part del CEM, s'ha projectat només al cinema Kursaal de Manresa i dos dies abans al cinema Cinebaix de Sant Feliu de Llobregat.

En aquest documental-denúncia de 30 minuts de durada, fet per Núria Sala i Dani Sala, de la productora E2S Produccions, s'explica el procés de salinització del riu Llobregat a causa de l'activitat minera d'extracció de potassa a la comarca del Bages. El títol de "la sal de la mort" respon a la frase feta "la sal de la vida", que tots hem fet servir alguna vegada per referir-nos a alguna cosa bona i preciosa. Des-

dores, continua essent altament contaminant per anar al riu. Increïble. Més informació sobre el tema: <http://www.lasequia.org/montsalat/>

En la segona xerrada, li va tocar el torn al tortosí Josep Sabaté, de l'associació Jòvens de l'Ebre, i a Marcel Coderch, membre del CADS

com es va definir ell mateix, "senzillament sóc un científic que em miro els números, i els números són clarament antinuclears". Per si en teníem algun dubte, va repassar premsa gens sospitosa de ser ecologista, i ens va comentar recents notícies publicades pel Financial Times, l'agència Reuters, o Le

ses fabricants per manca de garanties. Per tot això, Marcel Coderch va pronosticar la desaparició de l'energia nuclear a mitjans d'aquest segle.

L'argumentari antinuclear és el mateix de la dècada dels anys 1960-70 i encara ningú no l'ha rebutjat. La radioactivitat, descoberta per Marie Curie a principis del segle XX, va ser després investigada per fabricar bombes atòmiques. Acabada la Segona Guerra Mundial, se li va voler donar un ús civil per amortitzar la despesa feta, i el primer ús que li van trobar va ser en els submarins, que podien recórrer grans distàncies sota l'aigua sense haver d'aturar-se als ports a fer benzina.

Després a algú se li va acudir posar un alternador i vendre-ho com una font d'energia elèctrica. Va ser molt divertit escoltar els arguments que es van fer servir per convèncer la societat d'aquella època: la nuclear era una energia màgica que convertiria els deserts en jardins, permetria fer viatges per l'espai com aquell qui agafa l'autobús...

A l'hora de la veritat, però, "els números" canten: un reactor nuclear triga 10 anys a fabricar-se, l'edifici de la central nuclear en triga 8 i, un cop tot està a punt, la vida útil d'una central és de 30 anys.

I per si això no fos poc, genera uns residus que triguen 200.000 anys a deixar de ser perillosos. Però el

Les nuclears no són alternativa per aturar el canvi climàtic.

(Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de la Generalitat de Catalunya). El títol era prou explícit, "Tanquem les nuclears", i responia a la probable nova renovació de les llicències d'exploració de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs.

Després del significatiu parlament d'un jove que viu davant d'una central nuclear, va encetar la seva conferència el Sr. Coderch. A tots ens va quedar clar que aquest enginyer, que ha treballat molts anys al Massachusetts Institute of Technology dels Estats Units (MIT), no és un activista antinuclear, sinó que,

Monde, on deixaven clar que l'energia nuclear no era una opció viable econòmicament, i ens va mostrar com els principals països nuclears estaven aturant aquesta font d'energia. Especialment divertit és el cas de Finlàndia, exemple del suposat "renaixement nuclear", on la construcció de la flamant nova central ha estat aturada en veure que no podien refiar-se dels ordinadors que l'havien de controlar perquè es "penjaven".

No cal dir que, en un país com aquell, ja hi ha hagut dimissions de ministres, demandes de perdó a la ciutadania i denúncies a les empre-

FEDEROPTICS
BOFILL BASSONS

ESPECIALISTES EN VISIÓ ESPORTIVA

PREUS ESPECIALS PER ALS SOCIS

C. Major, 58 - Av. de Barcelona, 18 · 08750 Molins de Rei

Tel. 93 668 04 41 - 93 668 72 53

<http://www.bofillbassons.com> - e-mail: optica@bofillbassons.com

1950 el barril de petroli costava un dòlar i, encara que construir centrals nuclears no tingués ni cap ni peus, se'n van començar a fer. Les empreses elèctriques van obtenir fàcilment crèdits de la banca, però quan el petroli es va pujar el 1971, les inversions es van aturar quan encara no les havien posat en

Marcel Coderch expert internacional en energia.

funcionament. Les elèctriques van entrar en fallida i, en el cas espanyol, l'any 1982, van fer xantatge al govern: "No voldreu que es digui que quan guanyeu els socialistes s'apaga la llum". Llavors l'Estat -o sigui nosaltres- vam donar un bilió de les antigues pessetes a les elèctriques, que des de llavors tenen la despesa amortitzada i treuen beneficis nets a cabassos. Davant l'actual campanya mediàtica que ha encetat el lobby nuclear en què s'afirma que no tenim prou energia, i que a més, la nuclear és l'alternativa perquè no genera CO2

i evitarà el canvi climàtic, Coderch va demostrar la falsedat d'aquests arguments.

D'energia ens en sobra, i més encara en temps de recessió, quan ja s'està comprovant que la demanda baixa.

Només us explico dues "perles" que vam tenir el privilegi d'escoltar els que érem allà: sovint molts parcs eòlics en funcionament són aturats expressament perquè generen més energia de la que cal. I l'altra, l'afirmació que va fer l'antic ministre Josep Piqué en el Círculo de Economía convençut que estava envoltat de gent de la seva corda: "Ja ens va bé això del canvi climàtic, perquè així podrem dir a l'opinió pública que cal continuar amb les nuclears".

El Sr. Coderch llavors li va demanar si podia repetir davant un periodista el comentari que acabava de fer. Òbviament no ho va fer, però sí que es va posar vermell com un pebrot...

Les solucions a la crema de combustibles fòssils per evitar l'escalfament del planeta es troben en les energies renovables, com la hidroelèctrica, la solar o l'eòlica, l'estalvi d'energia, i finalment en l'eficiència energètica. Tots recordareu que les apagades de Barcelona de l'estiu del 2007 no van ser un problema de manca d'energia, sinó del mal estat de la xarxa de distribució! També em va cridar molt l'atenció l'actual legislació, que exi-

meix les elèctriques de la gestió dels seus residus nuclears i dels danys que puguin ocasionar les seves centrals en cas d'accidents, ja que cap asseguradora s'atreveix a fer una assegurança per a una central nuclear.

Finalment, la legislació actual permet que qualsevol elèctrica pugui construir una central quan vulgui, només ha de trobar un ajuntament que li cedeixi uns terrenys a prop d'un riu cabalós i ja està. I llavors, em direu, per què no les fan? Si sou una mica perspicaços ja us haureu adonat de quina és la raó. Construir-les és molt car i volen que les paguem nosaltres, ja sigui a través de l'Estat, ja sigui a través de l'augment del rebut de la llum, ja que si no, no els són rendibles. Compte amb els "pactos de estado", ens va dir en Coderch... Un altre cop, increïble! Per a més informació, Marcel Coderch ha publicat recentment un llibre sobre el tema: "El espejismo nuclear" (Barcelona: Los Libros del Lince, 2008).

Potser algú pensa que la nostra és una associació esportiva i cultural, i que això són temes polítics en els quals no hauríem d'entrar. Davant de raonaments com aquest, pregunto: us heu aturat a pensar on farem les excursions i les nostres pràctiques esportives, si la muntanya i la natura està completament contaminada i degradada?

Àngel Beumala

Forn de Pa

"CAL CARDONA"

**PA DE TOTA MENA, PASTES, PIZZES
i ESPECIALITAT EN COCA DE FORNER
TARDES PA CALENT**

**Plaça de Catalunya, 16
Tel. 93 668 27 81
MOLINS DE REI**

LA RIERA DE VALLVIDRERA

El passat 6 de juny de 2009 va tenir lloc al CEM un dels debats més interessants i rics que s'han fet a la nostra entitat sobre els problemes del nostre rodal. En el marc de l'exposició fotogràfica d'en Marià Caimo "La riera de Vallvi-

Marià Caimo.

drera i el paisatge fluvial de la vall de la Rierada", vam comptar amb la presència de la senyora Marian Navarro, biòloga del Consorci del Parc de Collserola, i la senyora Mònica Santamans, Regidora de Medi Natural, Sanitat i Salut Pública de l'Ajuntament de Molins de Rei.

La tarda va començar amb una conferència de la senyora Navarro, que ens va explicar el projecte de gestió participada de la riera de Vallvidrera. Aquest projecte s'emmarca en la Directiva Marc de l'Aigua (DMA), una normativa europea d'obligat compliment que té per finalitat mantenir i recuperar la qualitat de les aigües i dels seus ecosistemes aquàtics abans del 2015. Aquest projecte ja es va presentar l'any 2007 al nostre local, i va ser molt interessant constatar com en aquests darrers dos anys s'havia passat de les paraules als fets: l'anàlisi de la problemàtica de la riera ha permès elaborar el document Restauració de l'espai fluvial de la riera de Vallvidrera, i dividir les actuacions en cinc trams (Les Planes-Can

Borrull, Can Borrull-Can Bosquets, Can Bosquets-Can Madolell, Can Madolell-Can Rabella, i Can Rabella-Riu Llobregat). Aquestes actuacions s'allargaran fins al 2010, i en la conferència vam poder veure imatges de l'extracció de fangs i residus que hi havia sobre la llera, de l'eliminació de l'espècie invasora "canya americana" i de la creació de zones d'aigües lentes amb canyissars autòctons. Especialment ens van impressionar les fotografies que mostraven com l'eliminació d'un canyar va fer aparèixer un camí ancestral que havia quedat completament tapat, i com en el lloc de les canyes eliminades hi començaven a créixer de seguida herbassars i plantes autòctones, com les cues de cavall. En algunes d'aquestes zones d'aigües lentes esmentades, ja hi ha proves de nidificació d'ànecs coll verd i martinets blancs. Igualment, l'eliminació de canyars, més d'una vegada ha posat al descobert antics abocadors que es desconeixien.

Marian Navarro.

La conferència de la Regidora Mònica Santamans no va ser menys enriquidora. Intentaré fer una síntesi de les principals conclusions de tot plegat:

- Les actuacions sobre la riera explicades per la biòloga Marian Navarro no tenen cap sentit si al final s'acaba

fent el vial de cornisa. El vial de cornisa està "esborrat" però no així la reserva de sòl per fer-lo. Això fa que calgui estar molt alerta perquè en el moment del tràmit administratiu pertinent, hi hagi suficient pressió popular com perquè també es retiri la reserva de sòl. La senyora Navarro va lloar la feina feta a Molins de Rei, ja que altres infraestructures que afectaran greument Collserola continuen dibuixades als mapes perquè no hi ha hagut una pressió popular com la que exercim aquí contra el vial.

- Els marges del riu Llobregat no s'han habilitat per a l'esbarjo. La raó és que aquests darrers anys s'ha esventrat la llera per construir-hi l'AVE, fer-hi passar canonades de gas, la canonada de salmorra que baixa de les mines de sal del Solsonès, i en aquests moments s'està eixamplant la llera en 50 metres en direcció a Molins de Rei per evitar les avingudes d'aigua. Quan tot això hagi passat, es vetllarà perquè el Ministerio de Fomento refaci ecolò-

gicament les ribes, el camp de la barraca i els aiguamolls. També es va constatar com els plànols amb què treballen a Madrid sovint són obsolets i hi figuren àrees agrícoles que ara estan urbanitzades (com el barri de La Granja), o que des d'allà dibuixen desconeixent el territori i els pro-

jectes que s'estan portant a terme, com el de la rehabilitació de la riera. En aquest sentit, la regidoria de Medi Natural va admetre que se sent molt menystinguda per les administracions supramunicipals. Per sort, la lentitud de la burocràcia i les cons-

trodomèstics i les noves tècniques de construcció basades en el formigó, el negoci de la fusta va anar de baixa i es va abandonar el conreu de pins blancs a la serra. Fruit de tots aquests segles d'humanització de la serralada tenim el bosc actual: un bosc mixt

seguida, es va aclarir que es tracta de regions planes, on aquestes màquines trituradores d'arbres caiguts han pogut treballar sense dificultats.

- El Parc de Collserola està format per set municipis, i sobta com en uns termes municipals s'han fet actuacions que faciliten l'accés a zones d'especial interès natural (passeres, escales, baranes, etc) i aquí a Molins de Rei no. Per exemple, l'accés al salt d'aigua de Can Planes és un perill, la zona de la font de l'Espinagar es podria habilitar com una àrea d'esbarjo... Aquestes idees van topar amb els "conservacionistes" presents a la sala, partidaris de trepitjar només el que la "natura" deixa trepitjar, deixant la resta d'espais ben allunyats de la mà humana...

- Davant la crítica de com fa la feina l'Escola Taller, es va aclarir que aquesta està formada per aprenents i, especialment, per nois i noies amb dificultats que no poden seguir el ritme escolar. No se'ls pot exigir feina de professionals perquè no és aquesta la seva funció.

- En un to més distès es va aclarir que el mosquit tigre no nia en aigua corrent, ni en aigua on li toqui el sol. No és greu que hi hagi mosquits, és l'aliment dels ocells, els pobres també han de menjar!

Moltes qüestions van quedar al tinter, com ara la pastura de ramaderia a la Serra i d'altres, però quan vam mirar el rellotge ja eren les nou de la nit! Dues hores molt ben aprofitades que van passar volant. Només em queda donar les gràcies a tots els assistents per totes les qüestions tan interessants que van plantejar, i la cortesia que tothora va presidir la reunió, i que va fer que tothom pogués exposar els seus punts de vista amb respecte i educació.

Mònica Santamans.

tants reunions amb els delegats de Fomento a Barcelona, permeten anar corregint i fent al·legacions a les obres d'"interès general" que ens són imposades.

- La ventada del 24-1-2009 va fer caure 70.000 arbres a tot Collserola. Des d'un punt de vista biològic, la natura va accelerar en un dia un procés que ja fa temps que està fent: la substitució dels pins malalts que resten de l'antiga explotació forestal pel bosc autòcton d'alzines i roures. La senyora Navarro ens va aclarir com la desforestació medieval d'alzines i roures per fer carbonet, bigues de fusta, etc, va permetre convertir la serra en un immens vinyar. A la vegada, aquestes vinyes van desaparèixer amb la plaga de la fil·loxera, a finals del segle XIX. Llavors la serra, inservible per conrear-hi la vinya, es va reconvertir en una immensa explotació forestal de pins blancs i s'hi va desenvolupar una indústria de la fusta molt important. Amb l'arribada de les estufes i cuines de butà, la generalització dels elec-

d'alzines i pins. L'esclarissada que va provocar la ventada, va accelerar aquest procés de substitució i on hi havia pins ara reneixen alzines i roures.

- Davant les reiterades preguntes sobre els arbres caiguts durant la ventada, es va aclarir que la nostra orografia no és plana i que instal·lar una trituradora d'arbres caiguts en un torrent de Collserola pot ser pitjor el remei que la malaltia. Això ja s'ha pogut comprovar en alguns indrets de Collserola on s'han pogut instal·lar aquestes màquines: el paisatge que en resulta després de la "neteja" és desolador i lleig. En aquest sentit, els tècnics forestals ens adverteixen sobre la nostra cultura de la "immediatesa", i ens demanen paciència. El temps geològic és un altre, i caldrà esperar cinc anys com a mínim per veure com aquestes àrees "netejaes" tornen a ser boniques paisatgísticament parlant. Davant la comparació amb les regions franceses afectades també per la ventada, i que es van netejar de

RESUM D'ACTIVITATS

JUNY

ACTIVITAT: Audiovisual - Col·loqui sobre el Camí de Sant Jaume de Galícia".

DATA: dijous 11.

ASSISTENTS: 60 persones.

ACTIVITAT: Projectió del documental "La sal de la mort: orígens i problemàtica de la salinització del riu Llobregat".

DATA: dijous 18.

ASSISTENTS: 40 persones.

DESCOBERTA CULTURAL

ACTIVITAT: Peretallada, al Baix Empordà.

DATA: diumenge 28.

ASSISTENTS: 46 persones.

MEDI AMBIENT

ACTIVITAT: Conferència debat: "El projecte de Gestió Participada de la Riera de Vallvidrera" i "Els aspectes socioambientals i algunes propostes de gestió sostenible de Vall de la Rierada".

DATA: dissabte 6.

ASSISTENTS: 16 persones.

ACTIVITAT: Sortida formativa i naturalista a la Riera de Vallvidrera, guiada i comentada per membres de l'entitat "Projecte Rius".

DATA: diumenge 7.

ASSISTENTS: 15 persones.

ACTIVITAT: Exposició fotogràfica "La Riera de Vallvidrera i el paisatge fluvial de la Vall de la Rierada".

DATA: fins divendres 12.

ASSISTENTS: 350 visitants.

SENDERISME

ACTIVITAT: Caminem entre setmana! Recorregut a peu d'un dels 10 "Itineraris a l'abast per Molins de Rei".

DATA: dimecres 10.

ASSISTENTS: 15 persones.

ACTIVITAT: Sortida circular amb l'ascensió del cim de Comanegra (La Garrotxa).

DATA: diumenge 14.

ASSISTENTS: 24 persones.

ALTA MUNTANYA

ACTIVITAT: Ascensió al Pic d'Escobes 2.781 m.

DATA: dissabte 13.

ASSISTENTS: Gerard i Xavi.

ACTIVITAT: Aresta Ferbós al Trois Conseillers i Aresta Trois Conseillers al Neouville.

DATA: divendres 20.

ASSISTENTS: Ainhoa, Ivan Coronas, JuanMa Muñoz i Pedro Caballero.

ACTIVITAT: Ascensió al Gorro Frigi i a l'Elefant (Montserrat).

DATA: dissabte 27.

ASSISTENTS: Anna, Àfrica, Enrique, Gerard i Xavi.

ACTIVITAT: Ascensió al Cerbilona 3.247 m, Clot de La Hount 3.289 m, i Vignemale 3.298 m.

DATA: divendres 26 i dissabte 27.

ASSISTENTS: Aitor Lopez i Juan Carlos Fernandez.

JULIOL

ACTIVITAT: Conferència "Tanquem les Nuclears".

DATA: dijous 9.

ASSISTENTS: 70 persones.

DESCOBERTA CULTURAL

ACTIVITAT: Sortida teatralitzada al Monestir de Sant Cugat.

DATA: dissabte 4.

ASSISTENTS: 28 persones.

MEDI AMBIENT

ACTIVITAT: Sortida nocturna al Turó d'en Galzaran 486 m a Tiana (Maresme).

DATA: dissabte 4.

ASSISTENTS: 13 persones.

PARQUETS · PORTES · CUINES · MOBLES A MIDA

Passeig Pi i Margall, 34. 08750 Molins de Rei. Tel. 605 818 898

RESUM D'ACTIVITATS

SENDERISME

ACTIVITAT: De Torroella de Montgrí fins a Cala Montgó (Costa Brava).

DATA: diumenge 12.

ASSISTENTS: 37 persones.

ALTA MUNTANYA

ACTIVITAT: Ascensió al Vallu-narraju 5.686 m a la Cordillera Blanca del PERU.

DATA: dimecres 8.

ASSISTENTS: Ivan Coronas i Ainhoa.

ACTIVITAT: Ascensió al Midi d'Ossau 2.884 m.

DATA: dissabte 11 i diumenge 12.

ASSISTENTS: Jordi, David, Àfrica i Xavi.

ACTIVITAT: Intent d'ascensió al Mont Blanc 4.808 m, ALPS - arribant a la Tournette 4.680 m.

DATA : dimarts 28, dimecres 29 i dijous 30.

ASSISTENTS: Xavi Armengol i Aitor Lopez.

ESCALADA

ACTIVITAT: El Garraf, Peña Falconera, Via Falconera V+/6a, MD+, 115 m.

DATA: dijous 16.

ASSISTENTS: Carles Moyés, Jose Luis Aroza i JuanMa Muñoz.

ACTIVITAT: Escalada esportiva a Tautavel (Rosselló - França).

DATA: dissabte 25 i diumenge 26.

ASSISTENTS: Àfrica, Jordi, Mireia, Carme, David, Manel i Núria.

ACTIVITAT: Montserrat, Cavall Bernat, Via Punsola - Reniu 6b+ 240 m.

DATA: dimarts 28.

ASSISTENTS: JuanMa Muñoz i Jordi Garcia.

CAMINADES DE RESISTÈNCIA

ACTIVITAT: Participació a la 19ena Travessa "Núria - Queralt" 94 km.

DATA: dissabte 4 i diumenge 5.

ASSISTENTS: Sebastià Pi.

AGOST

ALTA MUNTANYA

ACTIVITAT: Ascensió al Balaitus 3.144 m.

DATA: dissabte 1 i diumenge 2.

ASSISTENTS: Pedro Caballero, JuanMa Muñoz i Ivan Coronas.

ACTIVITAT: Travessada Carros de Foc - Pallars - Aran.

DATA: del dimarts 18 al diumenge 23.

ASSISTENTS: Àfrica Cano, Aitor Lopez, Anna Díez, María i Lobo.

ESCALADA

ACTIVITAT: Montserrat, Agulla de la Saca Gran, Via Aresta Brucs 4c 90 m i Agulla del Gep Gran, Via de l'Esquerra, IV 55 m.

DATA: divendres 28.

ASSISTENTS: Aitor Lopez, Àfrica Cano i Xavi Primo.

ACTIVITAT: Via Ravier al Tozal del Mallo - Ordesa, 6 a+, 340 m.

DATA: dissabte 29.

ASSISTENTS: Emili Fuentes i Albert Cogul.

CAMINADES DE RESISTÈNCIA

ACTIVITAT: Marxa "Camí dels Bons Homes, Queralt - Montségur" 205 km.

DATA: del diumenge 16 al divendres 21.

ASSISTENTS: Sebastià Pi.

ORIO

C/ MAJOR, 9 - TEL. 93 668 93 02
08750 MOLINS DE REI

Diumenge 7 de juny.
Sortida formativa i naturalista a la riera de Vallvidrera.

Andrea fent treball de camp.

Aquesta sortida matinal s'enmarcava dins els actes que sobre l'exposició fotogràfica "La riera de Vallvidrera i el paisatge fluvial de la vall de la Rierada" es va dur a terme en el nostre local entre el 16 de maig i el 12 de juny. Tant l'exposició fotogràfica, com les conferències i sortides han pretès apropar-nos a la riera i conèixer la riquesa mediambiental que s'amaga al seu darrere així com valorar la importància de la conservació de la vall de la Rierada.

A l'itinerari s'hi van apuntar 16 persones, algunes d'habituals en aquestes sortides naturalistes i d'altres que ho feien per primera vegada. El guiatge i explicacions ens el va fer l'Andrea, del Projecte Rius de Barcelona, una entitat amb una iniciativa molt clara: aglutinar esforços en la protecció i millora dels ecosistemes fluvials. En aquest cas la nostra sortida pretenia fer un senzill treball de camp per conèixer l'estat de salut de l'aigua de la riera. Per fer-ho vam arribar-nos fins a la platanada que creix prop de l'aqüeducte de Can

Planas, en un petit meandre, on l'Andrea després de treure de l'aigua alguns macroinvertebrats (sabater, escorpi d'aigua, cargol d'aigua) ens va explicar alguns aspectes interessants sobre la seva funció bioindicadora relacionada amb la qualitat de l'aigua. Aquests organismes aquàtics són importants que hi siguin, ja que consumeixen la matèria orgànica dissolta en l'aigua que, així, a poc a poc, es veu millorada. També és important de destacar la funció que tenen les plantes i arbres de ribera en els ecosistemes aquàtics ja que no

ra i la mort de força peixos a l'estiu (barb de cua-roja).

Dissabte 4 de juliol. Sortida nocturna al Turó d'en Galzeran (486 m), a Tiana El Maresme.

Si l'any passat en la sortida nocturna vam pujar al Turó de Valldaura (serra de Collserola), aquest any hem anat una mica més al nord: al Parc de la Serralada Litoral, en la prolongació del Montseny i la Serra del Corredor. A les faldes del Turó d'en Galzeran, situat entre les poblacions de Tiana i Alella, enca-

El grup sota els plàtans escolta les explicacions de l'Andrea.

només donen bellesa al paisatge sinó que hi juguen un paper important en l'autodepuració de l'aigua. S'ha de dir que la qualitat de l'aigua de la riera de Vallvidrera és força bona - la depuradora de Les Planes és fonamental - però que això no amaga tot un conjunt de problemes mediambientals importants sense resoldre, com ara una excessiva quantitat de canyes associada a una falta d'arbres de ribera (àlber, pollancre, freixe...), les extraccions d'aigua a la zona de La Rierada o la falta d'un cabal mínim d'aigua que fa que alguns trams de la riera s'assequin i provoquin la degradació de la vegetació de ribe-

ra es conserven petites zones de conreu de vinya. Des d'aquest cim del Maresme vam poder contemplar bones vistes panoràmiques del Barcelonès, del Vallès i del Maresme. La lluna plena reflectida sobre el mar, el silenci i la temperatura menys calorosa invitaven a una estona de calma i relaxació. L'aproximació en cotxes la vam fer fins al coll de Montalegre, a la Conreria i des d'allà i seguint un tram del GR-92 fins al cim del turó, uns 4 km de pujada suau.

Marià Caimo

El CEM s'ha adherit al manifest promogut per un grup de veïns de la Rierada davant l'imminent perill d'incendi forestal que té aquest estiu la serra de Collserola. Us el reproduïm a continuació per a que en tingueu coneixement, i us animem a posar la vostra signatura en els fulls d'adhesió que trobareu a la secretaria del local.

MANIFEST SALVEM DEL FOC COLLSEROLA

[...]

Donada la dimensió de l'adversitat natural, a hores d'ara tenim els boscos en un estat d'alt risc d'incendi de cara a la temporada d'estiu que tot just comença, amb el corresponent proble-

Qualsevol guspira ho pot encendre tot.

ma ambiental que això suposaria, la pèrdua del patrimoni natural i de qualitat de vida per les poblacions que formen part del Parc de Collserola, però sobretot, pel perill que un incendi forestal suposaria per a les persones que viuen dins el Parc de Collserola. L'Ajuntament de Molins de Rei ha destinat importants recursos econòmics de caràcter extraordinari i tot el suport tècnic del que ha disposat a diverses tasques d'arranjament dels efectes de la ventada. Tot i així, la dimensió del fenomen meteorològic al que ens varem veure abocats el passat 24 de gener, ha sobrepassat amb escreix els mitjans que un Ajuntament de les

dimensions de Molins de Rei pot afrontar.

A hores d'ara, encara no hem vist a ningú de la Generalitat que sobre el terreny valori el problema i recolzi directament els Ajuntaments per tal de poder fer un projecte efectiu per netejar el més aviat possible les zones forestals que presenten més perill i/o inconvenients pels habitants i usuaris de la zona.

Malgrat que el Centre de la Propietat Forestal - de la Generalitat de Catalunya- està col·laborant amb l'oficina de prevenció municipal d'incendis forestals de la Diputació de Barcelona, els propietaris forestals, els Ajuntaments afectats, el Consell Comarcal, la federació d'ADF del Baix Llobregat i la Federació Catalana d'Associacions de Propietaris Forestals en la redac-

ció del pla de retirada de la fusta tombada per la ventada, amb l'objectiu final que, mitjançant l'ajut de la Generalitat i el possible ingrés per la venda de la fusta, es puguin retirar tots els arbres i branques caiguts amb la intenció que els propietaris forestals no hagin d'afegir cap euro, tot just ara, sabem que d'aquest conveni no s'iniciarà cap tasca abans del 15 de setembre i que per tant, no s'ha tingut en compte la necessitat de fer actuacions concretes abans de l'estiu per evitar riscos i molèsties.

L'Ajuntament de Molins de Rei, en virtut de les competències que li atribueix la normativa vigent, considerant que

no pot ser aliè a la situació de la superfície forestal del seu terme municipal, té el propòsit de seguir donant suport, en la mesura que els hi permetin els seus recursos tècnics i econòmics, a la restitució de l'àmbit afectat per les ventades del 24 de gener de 2009 i manifesta la voluntat de participar activament en la gestió forestal que s'ha de dur a terme a partir d'ara. Les competències en gestió forestal i prevenció d'incendis forestals a Catalunya corresponen a la Generalitat de Catalunya.

Per tot això, demanem:

Que els òrgans competents de l'administració de la Generalitat de Catalunya col·laborin amb l'Ajuntament de Molins de Rei i també amb els propietaris forestals i de finques urbanes afectades per la ventada del 24 de gener de 2009, per retirar i/o triturar les restes vegetals amb caràcter urgent i d'acord amb la proposta tècnica adjunta i en coordinació amb les tasques que es duen a terme des del Consorci del Parc de Collserola.

I en suport a aquesta proposta, la majoria de partits polítics amb representació a l'Ajuntament de Molins de Rei (IiE, ERC, CiU, CUP, PP), els 3.265 signants de la plataforma salvemdel foccollserola i el Centre Excursionista de Molins de Rei, demanen a la Generalitat de Catalunya, en coherència amb les seves competències pel que fa a la gestió forestal i prevenció d'incendis forestals en l'àmbit nacional i vista la situació d'emergència en el nostre àmbit forestal que, proporcioni els recursos tècnics i econòmics necessaris per tal de netejar urgentment el Medi Natural en l'àmbit de la Serra de Collserola i en concret les zones especials que mencionem en el informe tècnic adjunt per tal de minimitzar el màxim possible el risc d'incendi forestal per aquesta campanya 2009.

Molins de Rei, 15 de juny de 2009

La Junta Directiva

SECRETARIA

El dia 8 de juliol moria el pare del nostre consoci, Francesc Fernández Garcia, el nostre "Siscu" a qui encoratgem en aquests moments de defallença, episodi de la vida que ens toca viure, i en aquesta oportunitat el nostre company rep el cop més dur: la desaparició de l'ésser estimat, referència del nostre esdevenidor.

Estem al teu costat i compartim el teu dol.

MOVIMENT DE SOCIS

ALTES

Soci	Cognoms i Nom	d/m/a
1642	ARMENGOL SOLÉ, M ^a DOLORS	08/06/2009
1643	CANYELLES ARMENGOL, ELOI	08/06/2009
1644	MARTOS BAUTISTA, BEATRIZ	07/07/2009
1645	ROMO TERRAFETA, RICARD	07/07/2009
1646	LLORENTE MORENO, ISIDRO	15/07/2009
1647	PORTÉS HERREROS, FROILÁN	21/07/2009

BAIXES

Soci	Cognoms i Nom	d/m/a
1277	ROMERO AIGUADÉ, ENRIC	03/06/2009
1588	CARDOZO YEGROS, LIZ MARIEL	05/06/2009
1460	RIVAS SALVADOR, MONTSERRAT	11/06/2009
1516	JIMÉNEZ MARTÍN, JORDI	11/06/2009
1517	SANTIAGO PÉREZ, MONTSE	11/06/2009
1426	MOLINA CELMA, ELIZABETH	09/07/2009
1427	FERRERÓ ARAGONÉS, EDUARD	09/07/2009

Actualment, el nombre de socis de la nostra entitat és de 640

PARTICIPA A LA 46A MARXETA

Dia 4 d'octubre de 2009

PERSIANES CARMEN

Cortines, Tendals, Persianes,...
Sistemes de comandament
elèctrics i automàtics.

La protecció solar al seu abast

C/ Miquel Tort, 4

Telèfon 93 668 24 53

Molins de Rei

DISTRIBUÏDOR EXCLUSIU
QUADS

Concessionari Oficial

Av. València, 25 Molins de Rei Tel. 93 668 16 42 - Fax 93 668 94 61 - mail:fcosta@motoscosta.com